

Nd.

14. Frumvarp til laga

[14. mál]

um breytingu á lögum um atvinnuleysistryggingar, nr. 64/1981, sbr. lög nr. 10/1985.

Flm.: Jóhanna Sigurðardóttir, Karvel Pálmason, Guðrún Helgadóttir,
Guðmundur Bjarnason.

1. gr.

2. mgr. 23. gr. laganna orðast svo:

Að auki skal greiða bótaþegum, sem hafa börn sín yngri en 18 ára á framfæri á heimili sínu eða greiða sannanlega með þeim meðlag utan heimilis, 4% af framangreindum launum með hverju barni.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Greinargerð.

Markmið þessa frumvarps er að tryggja að bætur atvinnuleysistrygginga vegna framfærslu barna séu greiddar þar til barn verður 18 ára í stað 17 ára eins og nú er.

Um er að ræða að samræma ákvæði um atvinnuleysistryggingar því sem er í öðrum hliðstæðum lögum og reglum um framfærslu barna. Má þar nefna:

- barnalögin, þar sem réttindi og skyldur framfærenda miðast við 18 ára aldur barns,
- reglur lífeyrissjóða um barnabætur,
- ákvæði almannatryggingalaga um barnalífeyri, meðlög, mæðralaun og sjúkradagpeninga þar sem bótaréttur og framfærsla eru miðuð við 18 ára aldur barns.

Öll þessi ákvæði, sem hér hafa verið tilgreind, kveða annaðhvort á um framfærsluskyldu framfærenda eða bótarétt þeirra til 18 ára aldurs barna. Af sjálfu leiðir að forsenda fyrir greiðslu atvinnuleysistrygginga á barnabótum til 18 ára aldurs er sú sama. Þar er um að ræða að tryggja framfærslu barna og bótarétt ef atvinnuleysi hindrar framfæranda í að afla vinnutekna.

Ef til vill má benda á ákvæði um sjúkradagpeninga í almannatryggingalögum sem helstu hliðstæðu við greiðslu atvinnuleysistryggingabóta. Sjúkradagpeningar eru greiddir ef launatekjur falla niður vegna veikinda. Bótaþegi á þá rétt á greiðslu dagpeninga og til viðbótar ákveðinni upphæð fyrir hvert barn á framfæri *til 18 ára aldurs*. Atvinnuleysisbætur eru greiddar þegar launatekjur falla niður vegna atvinnuleysis. Bótaþegi á þá rétt á greiðslu dagpeninga og til viðbótar ákveðinni upphæð *vegna barna yngri en 17 ára á framfæri sínu*. Ætla verður að misbrestur hafi orðið á því að færa ákvæði atvinnuleysistryggingalaga, að því er varðar bótarétt vegna barna, til 18 ára aldurs, en í kjölfar barnalaganna, sem sett voru árið 1981, voru almannatryggingalögin samræmd þeim lögum að þessu leyti.

Með hliðsjón af þeim breytingum, sem orðið hafa á hliðstæðum lögum og áður hefur verið rakið, verður að ætla að víðtæk samstaða geti náðst um það frumvarp sem hér er flutt.

Samkvæmt upplýsingum Atvinnuleysistryggingasjóðs hafa barnadagpeningar undanfarin ár numið á bilinu 3,8% til 4,2% af heildarþótagreiðslum atvinnuleysistrygginga. Sú breyting, sem hér er gert ráð fyrir, leiðir af sér hækkun barnadagpeninga í u.þ.b. 5,9% af heildarþótagreiðslum. Árið 1985 voru heildarútgjöld atvinnuleysistrygginga vegna barnabóta rúmar 6,4 milljónir króna. Útgjöld atvinnuleysistrygginga hefðu því aukist um 400 þús. kr. á árinu 1985 vegna ákvæða þessa frumvarps.

Af framangreindu er ljóst að frumvarpið felur það eitt í sér að löggjafinn lagfæri ákvæðin um barnabætur atvinnuleysistrygginga svo að þau samræmist því sem er í öðrum hliðstæðum lögum. Sú breyting mun hafa sáralítinn kostnað í för með sér fyrir Atvinnuleysistryggingasjóð.